

Eigersund kommune
Tekniske tjenester, vei og utemiljø

Forslag om endring av minsteareal for hjort i Eigersund kommune

Vi viser til § 6 i hjorteviltforskriften og ber med dette om at Eigersund kommune reviderer minsteareal for hjort i kommunen. Bakgrunnen for dette er en fortsatt stor økning i hjortebestanden i deler av kommunen, med påfølgende beiteskadeproblematikk.

Siden det ble åpnet for hjortejakt i kommunen, har det vært en sterk økning i bestanden. Fram til 2018 var minstearealet 5000 daa i hele kommunen. Etter flere år med utstrakt fravik av minsteareal etter hjorteviltforskriftens § 7 (50 %-regelen) i flere vald ble det da søkt om redusert minsteareal, og minstearealet for vårt område ble fastsatt til 2000 daa, og 3000 daa i resten av kommunen.

Etter at minstearealet ble redusert i 2018 trodde vi at vi hadde gode verktøy for en bærekraftig hjorteforvaltning. Det har imidlertid vist seg at hjortebestanden til tross for dette har økt i et svært raskt tempo, og de to siste årene har handlingsrommet i § 7 blitt utnyttet maksimalt, noe som har gitt et fellingsløyve per 1000 daa. Likevel har bestanden fortsatt å øke, noe som tydelig gjenspeiles av jaktstatistikk som felt hjort per jegerdag og sett hjort per jegerdag.

Forskriften slår fast at fravik av minsteareal etter § 7 skal gjelde særskilte vald, og for et begrenset tidsrom. Det går fram av miljødirektoratets veileder til hjorteviltforskriften, M-478 fra 2016, at dersom fravik av minstearealet varer over lengre tid, må kommunen vurdere en forskriftsendring i stedet for å benytte § 7.

Problematikken rundt beiteskader på dyrka mark bør være velkjent for viltforvaltningen i kommunen. Vi viser blant annet til befaringsrapporter fra Steinar Nordvoll og Johan Norum ved landbrukskontoret. Det er åpenbart at beiting av hjort fører til store økonomiske konsekvenser for landbruksnæringen i kommunen.

For å få tilstrekkelige verktøy for å drive en bærekraftig forvaltning av hjortebestanden i valdet, mener vi at minstearealet i den delen av kommunen som i dag har 2000 daa som minsteareal bør reduseres til 800 daa. Dette vil muliggjøre en økt avskyting uten å ta i bruk unntaksbestemmelsen i § 7 med en gang, i tråd med veileder M-478.

Vi er kjent med at det også er utstrakt bruk av fravik etter § 7 i andre vald i kommunen, og på bakgrunn av dette vil det være naturlig at også minstearealet i resten av kommunen blir redusert. Vi forventer at det blir gjort en høring av saken, slik at alle vald får muligheten til å uttale seg om egen situasjon, slik som ble gjort i forkant av forskriftsendringen i 2018. På denne måten vil kommunen kunne danne et godt bilde av bestandssituasjonen i alle deler av kommunen, og på den måten være i stand til å fatte vedtak om en endret forskrift tilpasset de ulike områdene.

Det er viktig for oss å understreke at vi på ingen måte ønsker å utrydde hjorten fra området. Hjortejakta oppleves som et positivt innslag om høsten, og jakta med forberedelser og etterarbeid utgjør en sosial arena for både grunneiere og jegere. Men for at hjorten skal fortsette å oppleves som et positivt innslag, er det avgjørende at valdene har de verktøy som trengs for å føre en forvaltning som reduserer skadevirkningene for landbruket, samtidig som en sunn hjortebestand opprettholdes. Dersom man opplever at bestanden blir merkbart mindre, vil det være naturlig at vi reduserer avskytingen. Vi kan for eksempel vise til at vi unngår å skyte full elgkvote, og bevisst sparer hunndyr, for å unngå overbeskatning av elgbestanden. Dette er prinsipper som også vil være styrende for valdets hjorteforvaltning, og vi legger til grunn at andre vald i kommunen også vil tilstrebe en bærekraftig forvaltning av bestandene.

Med hilsen

Skailand-Hæstad elg- og hjortevald
v. formann Johan Egeland